

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 december 2017 met nummer RvVb/A/1718/0295
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0073/A

Verzoekende partijen	1. de cvba DLV Zolder 2. de nv VANLANGENAKER FRUIT vertegenwoordigd door advocaten Koen GEELEN en Wouter MOONEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG vertegenwoordigd door de heer Tom LOOSE

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 15 oktober 2015 de vernietiging van:

“ ...

- 1) *het besluit van de Deputatie van de Provincie Limburg van 13 augustus 2015 strekkende tot het weigeren beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing tot weigering door het College van Burgemeester en Schepenen van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor "nieuwbouw van een loods met koelcellen" gelegen te 3803 Gorsem (Sint-Truiden, Gorsem-Dorp 51 en met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie A, num(m)ers 167A2 en 16703, 167W, 167X, 167L02 en 167M02*
- 2) *het besluit van de Deputatie van de Provincie Limburg van 27 augustus 2015 strekkende tot het weigeren beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing tot weigering door het College van Burgemeester en Schepenen van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor "nieuwbouw van een loods met koelcellen" gelegen te 3803 Gorsem (Sint-Truiden, Gorsem-Dorp 51 en met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie A, nummers 167A2 en 16703, 167W, 167X, 167L02 en 167M02.*

...”

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de eerste verzoekende partij namens de tweede verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden van 6 augustus 2010 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de tweede verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een loods met koelcellen op de percelen gelegen te 3803 Gorsem (Sint-Truiden), Gorsem-Dorp 51, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie A, nummers 167A2, 167C03, 167W, 167X, 167L02 en 167M02.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

2.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 25 april 2017.

Advocaat Thomas CHRISTIAENS *loco* advocaten Koen GEELEN en Wouter MOONEN voert het woord voor de verzoekende partijen. De heer Tom LOOSE voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

Op 11 maart 2010 dient de tweede verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*nieuwbouw van een loods met koelcellen*” op de percelen gelegen te 3803 Gorsem (Sint-Truiden), Gorsem-Dorp 51, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie A, nummers 167A2, 167C03, 167W, 167X, 167L02 en 167M02.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’ in woongebied met landelijk karakter (eerste 50 meter) en agrarisch gebied.

Het perceel waar de nieuwe loods ingeplant wordt (afdeling 7, sectie A, nummer 167A2) ligt, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’, volledig in agrarisch gebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “*Groene Waarden*”, dat werd goedgekeurd bij besluit van de verwerende partij van 14 september 2006, meer bijzonder in een zone voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 april 2010 tot en met 28 mei 2010, worden drie bezwaarschriften ingediend.

De Watering van de stad Sint-Truiden adviseert op 31 maart 2010 gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert op 1 april 2010 gunstig:

“ ...

De voorgestelde constructie is verantwoord in het kader van de uitbating van dit ruim volwaardig fruitbedrijf. De loods stemt bouwtechnisch overeen met wat voor de opgegeven

bestemming en gebruik gangbaar en bedrijfseconomisch zinvol is. De inplantingplaats kan aangenomen worden. De samenhang van het erf komt niet in het gedrang. Het ingrijpend bijkomend ruimtebeslag is tot het strikt noodzakelijke beperkt
...

Op 30 juni 2010 adviseert het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden ongunstig:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Overwegende dat de nieuwe bebouwing aansluiting zoekt met de bestaande bebouwing en er tot een ruimtelijk logische inplanting is overgegaan die een evenwicht zoekt tussen de volwaardige uitbouw van het landbouwbedrijf, het vrijwaren van het open ruimtegebied en de kwaliteiten van de landelijke woonomgeving. De uitbreiding is weliswaar aanzienlijk, maar door het diversifiëren van de bedrijvigheid zal dit niet leiden tot een evenredige groei van de impact van het bedrijf op de omgeving.

(...)

ALGEMENE CONCLUSIE

*Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening.
Het voorgestelde ontwerp is niet bestaanbaar met de goede plaatselijke ordening en past niet in zijn onmiddellijke omgeving.*

Het college gaat niet akkoord met voornoemd dossier en geeft een ongunstig advies omwille van:

- *Tegenstrijdigheden in het dossier: in de beschrijvende nota is sprake van 50 bijkomende personeelsleden, in de mobiliteitstoets wordt aangegeven dat er geen bijkomende personeelsleden zijn.*
- *Het ontbreken van de expliciete motivering voor de afwijking van artikel 68 (inpassing landbouwbedrijf van meer dan 400m² in woonomgeving) van de gemeentelijke geïntegreerde stedenbouwkundige verordening van de stad Sint-Truiden.*
- *Het is niet duidelijk of voldaan is aan artikel 123 betreffende de geluidsisolatie/overlast naar omgeving.*
- *Het groenplan werd niet verduidelijkt (soorten), waardoor er geen beoordeling mogelijk is van de effectieve werking van het groenscherm.*
- *Het college is van oordeel dat een bedrijf van deze schaalgrootte thuishoort op een bedrijventerrein. Deze schaal van bedrijvigheid is niet verenigbaar met wonen.*
- *Het college is van oordeel dat de verkeerssituatie problematisch is en dat door de uitbreiding van de koelloodsen met 5640m² de draagkracht van de omgeving overschreden is. Het college wenst bovendien geen engagement te nemen met betrekking tot de verbetering van de weg en de daarvoor noodzakelijke onteigening.*

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 3 augustus 2010 ongunstig:

“ ...

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 25/06/2010 een gemotiveerd ongunstig advies verleende; dat ik slechts deels kan instemmen met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies; dat de aanvraag niet past in het geschetste wettelijk en stedenbouwkundig kader daar de schaal en uitvoeringswijze niet bestaanbaar

blijven met de vereisten van een goede perceelsordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving;

Overwegende dat dient opgemerkt te worden dat het onduidelijk is wat het standpunt is van het schepencollege inzake de bezwaren geuit tijdens het openbare onderzoek; dat gesteld wordt dat “de bezwaren ontvankelijk en slechts gegrond worden verklaard”; dat in de toegevoegde tekst echter allerlei argumenten worden aangehaald om de bezwaren te weerleggen; dat uit deze weerlegging zou kunnen verwacht worden dat het college de bezwaren “ongegrond” zou verklaren;

Overwegende dat dient opgemerkt te worden dat de beslissing van het college zeer onduidelijk is opgemaakt en geen samenhang vertoont; dat in het overwegende gedeelte enkel gunstige elementen worden aangehaald waarna een ongunstige conclusie volgt; dat het beschikkend gedeelte stelt dat het college akkoord is met de conclusie van de (gemeentelijke) stedenbouwkundige ambtenaar; dat echter uit het advies niet kan afgeleid worden welk het standpunt van de stedenbouwkundige ambtenaar is; dat uit het advies enkel kan afgeleid worden dat het college op basis van enkele elementen, die zeer beknopt worden weergegeven in de conclusie, beslist dat het dossier met een ongunstig advies naar Ruimte en Erfgoed dient gezonden te worden;

Overwegende dat het advies geen melding maakt dat de aanvraag gelegen is in het gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan “Groene Waarden”, goedgekeurd door de deputatie van Limburg dd. 14/09/2006; dat overeenkomstig de voorschriften van art. 6.3.1 enkel handelingen mogen uitgevoerd worden voor zover vereist voor de exploitatie van grondgebonden landbouw en voor zover zij de belevingswaarde en/of schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen; dat volgens art. 6.3.2 bijkomende landbouwbedrijfsgebouwen alleen kunnen worden toegelaten wanneer zij de aanwezige landschapselementen en de schoonheid van het landschap respecteren; dat volgens hetzelfde artikel niet-waterdoorlatende verhardingen die meer dan 30% van het perceel uitmaken dienen verwijderd te worden;

Overwegende dat uit het voorliggend dossier duidelijk blijkt dat niet voldaan wordt aan deze voorschriften; dat door de schaal, de bouwhoogte, de vormgeving en het materiaalgebruik van de bebouwing (industriële loods in metalen sandwichpanelen, dakrandhoogte 10.50m en oppervlakte 5600m²) de belevings- en schoonheidswaarde van het omringend landschap wordt aangetast; dat door het ontbreken van een voldoende brede groenbuffer, door de inplanting dicht bij de perceelsgrenzen en door het voorzien van een buitenaanleg hoofdzakelijk bestaande uit niet-waterdoorlatende verhardingen eveneens blijkt dat de aanvraag niet beantwoordt aan de voorschriften van het RUP “Groene Waarden”; dat gelet op de aard van de activiteiten en de voorgestelde schaalvergroting dient gesteld te worden dat dit bedrijf niet past in deze omgeving, die bescherming geniet in het RUP “Groene Waarden”; dat de bedrijvigheid bij voorkeur dient verwezen te worden naar een bedrijvenzone;

Overwegende dat met betrekking tot de bezwaren, geuit tijdens het openbaar onderzoek, dient gesteld te worden dat de bezwaren grotendeels gegrond te noemen zijn; dat o.a. de bezwaren i.v.m. het mobiliteitsaspect, de schaalvergroting, hinder door de inplanting van de loods relatief dicht bij de perceelsgrenzen (afstand tot de perceelsgrens < hoogte gebouw), ... kunnen bijgetreden worden;

...

Gelet op het bindende ongunstige advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden op 6 augustus 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede verzoekende partij.

Tegen deze beslissing tekent de tweede verzoekende partij op 9 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 19 oktober 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

De uitbreiding van het bestaand fruitbedrijf kan vanuit landbouwkundig en economisch oogpunt begrepen worden maar is vanuit ruimtelijk-stedenbouwkundig oogpunt niet aanvaardbaar.

De schaal van het bedrijf na uitbreiding staat niet meer in verhouding tot de omgevende bebouwing.

De totale bebouwde grondoppervlakte van het bestaand bedrijf wordt zo goed als verdubbeld.

De nieuwe loods met een oppervlakte van 5640 m² en een hoogte van 9 meter tot 10 meter creëert een omvangrijk bouwvolume.

In het beroepschrift wordt er verwezen naar een vergelijkbaar bouwvolume uit de omgeving.

Het bedrijf langsheen Nonnemielenweg vormt geen precedent gezien de schaal of terreinbezetting van dit bedrijf maar de helft is van de bestaande bezetting van het fruitbedrijf aan Gorsem-Dorp.

Voorliggende uitbreiding zal ook qua bedrijfsactiviteiten zijn impact hebben op de buurt.

Tijdens de vergunningsprocedure van eerste aanleg is een mobiliteitstoets bijgebracht. Overeenkomstig deze mobiliteitstoets bestaat het verkeer uit 20 bezoekers (personeel) en 10 leveringen fruit e.a. (vrachtwagens) per dag. Al het verkeer dient te gebeuren via een smalle doodlopende woonstraat (Planterijstraat).

Uit de bezwaarschriften van de omwonenden blijkt dat voor het bestaande verkeer vanwege het bedrijf reeds maatregelen (snelheidsbeperking en verkeersdrempel) zijn genomen om de hinder te beperken.

Voor de uitbreiding van het bedrijf zijn extra maatregelen nodig.

Het advies van de stedelijke mobiliteitsambtenaar stelt ondermeer dat de Planterijstraat moet uitgerust worden voor vrachtverkeer, rekening houdend met de veiligheid van alle weggebruikers.

Een effectieve realisatie van verbeteringswerken aan de weg is (momenteel) niet aan de orde gezien:

- het schepencollege in zijn weigeringsbeslissing stelt dat het college geen engagement wenst te nemen.

- het weggedeelte tussen Gossemdorp en Nonnemieleweg in het GRUP 'Groene Waarde' bestemd is als 'agrarisch gebied met landschappelijk en ecologische waarde voor holle wegen en natuurverbindingen' (art. 6.2). De voorschriften bepalen dat een verbreding van paden en wegen in deze zone niet is toegelaten.

Het standpunt van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en het schepencollege is bij te treden.

- De schaalvergroting staat niet in verhouding tot het landelijk karakter van de omgeving.

- De aanvraag voldoet niet aan de voorschriften van artikel 6.3 van het geldend GRUP 'Groene Waarden'. De nieuwe omvangrijke loods tast de belevings- en schoonheidswaarde van het omringende landschap aan.
 - De aanvraag voldoet niet aan artikel 68 van de geïntegreerde gemeentelijke stedenbouwkundige verordening. Er is geen omgevingsrapport aan de bevoegde Bouwcommissie voorgelegd. Dit is nochtans vereist voor bedrijven gesitueerd in landelijke woonzone en voor bedrijven van Vlareem-klasse 2 en/of groter dan 400 m².
 - De bestaande buitenopslag met een hoogte van 7.50 meter en een lengte van 42 meter is te dicht bij de perceelsgrens van een huiskavel gesitueerd. Een circa 4 meter groenbuffer is onvoldoende.
- Overigens is de aanvraag onduidelijk over het stapelen van eventueel bijkomende paloxen.

Overeenkomstig dit verslag wordt aan de deputatie voorgesteld het beroep niet in te willigen.

De vergunning kan niet worden verleend.

...

Na de hoorzitting van 19 oktober 2010, beslist de verwerende partij op 10 november 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat het bouwen van een landbouwloods zone-eigen is aan de gewestplanbestemming; dat de activiteiten in directe relatie staan tot het aanpalende landbouwbedrijf dat grondgebonden is;

Overwegende dat voorliggende aanvraag een uitbreiding van een bestaand fruitteeltbedrijf betreft; dat het bedrijf is gespecialiseerd in het kweken van hardfruit (appelen en peren); dat de bedrijfsgebouwen gelegen zijn achter het woonlint langsheen Gorsem-Dorp; dat het bedrijf vanaf Gorsem-Dorp bereikbaar is via een steegje tussen de vierkantshoeve en de woning op het perceel nr. 283E en via de Planterijstraat; dat in de onmiddellijke omgeving enkele landbouwbedrijven en ééngezinswoningen zijn gesitueerd;

Overwegende dat het fruit momenteel op drie locaties wordt gestockeerd (25% te Gorsem-Dorp, 25% te Schurhovenveld en 50% te Fernalmont); dat het verwerken en marktklaar maken van het fruit enkel gebeurt te Gorsem-Dorp; dat voorliggende aanvraag het samenbrengen van de activiteiten beoogt, opslaan van al het fruit (koelen) van de plantages en het verwerken van het fruit, in Gorsem-Dorp;

Overwegende dat overeenkomstig het advies van het Departement Landbouw en Visserij d.d. 1/04/2010 de voorgestelde constructie verantwoord is in het kader van de uitbating van een volwaardig fruitbedrijf; dat tevens dit advies stelt dat de inplantingsplaats de samenhang van het bedrijf niet in het gedrang brengt;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de uitbreiding ruimtelijk en architecturaal verantwoord is;

dat langs Nonnemieleweg een vergelijkbaar bouwvolume is gesitueerd;

dat de nodige maatregelen genomen zijn ter buffering van het landschap; dat het niet bereiken van het zonlicht op de akker geenszins als een relevant bezwaar kan gezien worden, gezien de loods een hoogte heeft die een volwassen hoogstam fruitboom niet

overschrijdt; dat bij de inplanting maximaal rekening werd gehouden met een aansluiting op de bestaande bebouwing van het aanwezige landbouwbedrijf;

dat de nieuwe loods op voldoende afstand van de woningen wordt ingeplant; dat de voorgestelde inplanting van de loods aansluitend op Gorsem Dorp vanuit de zorg voor het landschap van Haspengouw, ver te verkiezen is boven een inplanting in open landschap;

Overwegende dat er een beperkte zone op plan aangegeven wordt voor opslag van paloxen; dat er een bufferzone voorzien is; dat de bufferzone moet aangelegd worden in functie van een voldoende buffering naar de omwonende; dat dit wil zeggen dat de bufferzone een voldoende hoogte en breedte moet hebben, streekeigen zijn en wintergroen of bladhoudend;

Overwegende dat er tijdens de beroepsprocedure een mobiliteitstoets werd bijgebracht om de mobiliteitseffecten realistisch te kunnen beoordelen; dat uit deze mobiliteitstoets blijkt dat het aantal voertuigbewegingen (auto en vrachtwagen) beperkt is; dat mits het opleggen en volgen van milderende maatregelen de impact van het bedrijfsverkeer binnen aanvaardbare grenzen blijft;

dat de aanvraag niet storend is binnen de gestelde landelijke context; dat het bedrijfverkeer de woonkwaliteit van de omgeving (gelegen in gewestplanbestemming "woongebied met landelijk karakter") niet hypothekeert;

Overwegende dat het beroep kan worden ingewilligd onder voorwaarden dat in verband met de brandweerstand, de brandveiligheid en de evacuatievoorzieningen van de constructie, het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd; dat de bufferzone ter hoogte van de opslag van paloxen voldoende hoogte en breedte moet hebben, streekeigen zijn en wintergroen of bladhoudend; dat de milderende maatregelen van de mobiliteitstoets strikt zijn na te leven; dat er bijkomend geen verkeer van zwaar vervoer mag plaatsvinden tussen 22.00u en 6.00 u;

Gehoord het verslag van Walter Cremers, lid van het college;

BESLUIT

Artikel 1 Het door de heer Guy Van Cauwenbergh, Rijkkelstraat 28, 3550 Heusden-Zolder, namens Vanlangenaker Fruit NV ingesteld beroep wordt **voorwaardelijk ingewilligd**.

Vervolgens wordt aan Vanlangenaker Fruit NV, Guvelingenlaan 21, 3800 Sint-Truiden **de stedenbouwkundige vergunning** verleend voor de op de bijgaande plannen aangeduide werken **onder de voorwaarden:**

- **dat in verband met de brandweerstand, de brandveiligheid en de evacuatievoorzieningen van de constructie, het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd;**
- **dat de bufferzone ter hoogte van de opslag van paloxen voldoende hoogte en breedte moet hebben, streekeigen zijn en wintergroen of bladhoudend;**
- **dat de milderende maatregelen van de mobiliteitstoets strikt zijn na te leven; dat er bijkomend geen verkeer van zwaar vervoer mag plaatsvinden tussen 22.00u en 6.00 u;**

...

2.

Met het arrest van 2 juni 2015 met nummer A/2015/0322 (zaak met rolnummer 1011/0360/A/8/0306) vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 10 november 2010. In dit arrest wordt met betrekking tot het tweede middel wat volgt, overwogen:

“ ...

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar tweede middel onder meer put uit een schending van de artikelen 4.3.1, §1, 1°, b en 4.3.1, §2 VCRO en van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Luidens artikel 4.3.1, §1 VCRO wordt een stedenbouwkundige vergunning geweigerd, onder meer indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken, dan wel onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Artikel 4.3.1, §2 VCRO bepaalt dat de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

“1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° (...);

3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.”

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

De Raad stelt vast de aanvraag gesitueerd is binnen de omschrijving van het goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Groene Waarden”, in “landschappelijk waardevol agrarisch gebied”. Artikel 6.3.1 van dit ruimtelijk uitvoeringsplan bepaalt dat alle handelingen en werken die overeenstemmen met de agrarische bestemming mogen worden uitgevoerd, mits ze de belevings- en/of schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen. Artikel 6.3.2 bepaalt in fine dat bijkomende landbouwbedrijfsgebouwen alleen kunnen worden

toegelaten wanneer zij de aanwezige landschapselementen en de schoonheid van het landschap respecteren.

De Raad stelt vast dat beide artikelen een esthetische toets formuleren die overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, 1° en 3° VCRO als voorschrift uit een ruimtelijk uitvoeringsplan bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag moet worden betrokken en die, bij de vaststelling dat het aangevraagde deze esthetische toets niet doorstaat, overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO moet leiden tot de weigering van de vergunning.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij heeft nagelaten concreet te onderzoeken of de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning verenigbaar is met de beleavings- en/of schoonheidswaarde van het landschap. Uit de loutere vaststelling in de bestreden beslissing dat “in de onmiddellijke omgeving enkele landbouwbedrijven en éénsgezinswoningen zijn gesitueerd” - waaruit de verwerende partij in haar memorie van antwoord meent te kunnen afleiden dat “het gebied als dusdanig geen aanspraak meer kan maken op een ongeschonden open karakter (...)” en uit de vaststelling dat in de omgeving nog een vergelijkbare loods is gesitueerd, blijkt niet- of minstens onvoldoende – dat het aangevraagde de esthetische beoordeling doorstaat.

Deze vaststelling klemmt des te meer gegeven het negatieve advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Wanneer door het vergunningsverlenend overheidsorgaan andersluidend wordt geoordeeld dan de doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, moet immers des te zorgvuldiger gemotiveerd worden waarom tot een ander besluit wordt gekomen. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft er in casu met nadruk op gewezen dat de schaal van het bedrijf na uitbreiding niet meer in verhouding staat tot de omgevende bebouwing, verder dat “de aanvraag niet voldoet aan artikel 6.3. van het geldend GRUP “Groene Waarden” omdat de nieuwe omvangrijke loods de beleavings- en schoonheidswaarde van het omringende landschap aantast en tenslotte dat het andere bedrijf waarnaar wordt gerefereerd “geen precedent [vormt] gezien de schaal of terreinbezetting van dit bedrijf maar de helft is van de bestaande bezetting van het fruitbedrijf” dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij, door louter te stellen dat er in de omgeving, benevens enkele landbouwbedrijven en éénsgezinswoningen, een vergelijkbare loods is gesitueerd – en dit in afwijking van het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar – niet in redelijkheid tot de vaststelling kon komen dat het aangevraagde de opgelegde esthetische toets doorstaat, en aldus zowel artikel 4.3.1, §1, 1°, b en 4.3.1, §2 VCRO als de materiële motiveringsplicht schendt.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

...”

Met arresten van 2 juni 2015 (nummers A/2015/0324 en A/2015/0323) worden de zaken met rolnummers 1011/0334/A/8/0495 en 1011/0350/SA/8/0300, ingesteld door respectievelijk de stad SINT-TRUIDEN enerzijds en de heer Johan VAN MEERBEEK en de heer Filip DE SMEDT anderzijds, tegen eenzelfde vergunningsbeslissing, zonder voorwerp verklaard.

3.1

Het dossier werd hernomen door de verwerende partij met een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar van 6 augustus 2015:

“ ...

De RvVb vernietigde de beslissing d.d. 10 november 2010 van de deputatie wegens gebrek aan afdoende motivering omtrent de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De RvVb stelde dat de aanvraag gesitueerd is binnen de omschrijving van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Groene Waarden’ in een ‘landschappelijk waardevol agrarisch gebied’.

In het GRUP wordt een esthetische toets geformuleerd die als voorschrift uit een ruimtelijk uitvoeringsplan bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag moet worden betrokken en die, bij de vaststelling dat het aangevraagde deze esthetische toets niet doorstaat, overeenkomstig moet leiden tot de weigering van de vergunning.

Het arrest van de RvVb ligt in lijn met de eerdere vernietiging d.d. 1 december 2011 door de Raad van State van de door de deputatie verleende milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van het fruitteeltbedrijf. De Raad van State stelde toen ook dat de ligging van het perceel binnen de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied van het GRUP Groene Waarden tot gevolg heeft dat de milieuvergunnende overheid een esthetische toets moet uitvoeren.

Op datum van 22 juli 2015 werd de locatie bezocht. Ter plaatse werd vastgesteld dat nog geen aanvang werd genomen met de realisatie van de gevraagde werken.

De standpunten die werden ingenomen in het verslag d.d. 18 oktober 2010 van de PSA kunnen worden herhaald in dit verslag met als conclusie dat de vergunning niet kan worden verleend.

De beroeper wenst gehoord te worden.

...”

Er werd een hoorzitting gehouden op 11 augustus 2015, waarop de verzoekende partijen een “(replik)nota na verslag” met “bijkomende nota inzake ruimtelijke impact” neerleggen.

3.2

De verwerende partij besluit volgens een uittreksel uit de notulen van de vergadering van 13 augustus 2015 van de verwerende partij (stuk 1 verzoekende partijen - stuk 41 administratief dossier):

“ ...

**BESPREEKPUNTEN ZONDER DEFINITIEVE RECHTSGEVOLGEN VAN DE VERGADERING
D.D. 2015-08-13 VAN DE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE LIMBURG**

De vergadering wordt geopend om 09:30 uur.

Aanwezig: Herman Reynders, gouverneur-voorzitter; Marc Vandeput, Ludwig Vandenhove, Igor Philtjens, Frank Smeets, leden;

Renata Camps, provinciegriffier

DE DEPUTATIE HEEFT:

(...)

DIRECTIE / AFDELING: 124.03.00 Directie Ruimte Afdeling Ruimtelijke Ordening

A004-0031: Vergunningen - Stedenbouwkundige en verkaveling Vlaamse Codex: beroep behandelen

nota (besloten zitting)

23 het beroep tegen de weigering van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 2015-08-06 voor de nieuwbouw van een loods met koelcellen gelegen aan Gorsem-Dorp 51 te Sint-Truiden - dossier na RW vergunning wordt niet verleend

Uiterste datum van beslissing: 18 oktober 2015

Beroeper: de heer Guy Van Cauwenbergh, DLV Belgium CVBA, Rijkkelstraat 28 te 3550 Heusden-Zolder namens Vanlangenaker Fruit NV, Guvelingenlaan 21 te 3800 Sint-Truiden, aanvrager

(...)

DIRECTIE / AFDELING: 124.04.00 Directie Ruimte Afdeling Milieu en Natuur

A004-0020: Vergunningen - Milieuv vergunningen beheren

nota (besloten zitting)

18 het beroep van de heer Erik Vanlangenaker tegen de beslissing d.d. 2010-12-23 van het schepencollege waarbij een milieuv vergunning werd geweigerd voor de verdere exploitatie en verandering van een vergund fruitteeltbedrijf te Sint-Truiden, Planterijstraat 25 (vernietiging door Raad van State van deputatiebesluit 2011-05-26) - gedeeltelijke inwilliging (vergunning verlenen voor de verdere exploitatie en weigeren voor de verandering (loods))

De heer Erik Vanlangenaker/Gorsem Coldstore nv, Planterijstraat 15 te 3803 Sint-Truiden

...

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.3

De verwerende partij beslist op 27 augustus 2015 om het administratief beroep te verwerpen en (ditmaal) om de gevraagde stedenbouwkundige vergunning aan de tweede verzoekende partij te weigeren. De verwerende partij beslist:

“ ...

Gelet op het beroep ingesteld met een beveiligde zending van 9 september 2010 en bij de post afgegeven op 9 september 2010, dat het beroep is ingesteld binnen een termijn van dertig dagen na de dag van betekening van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, op de gelijktijdige beveiligde zending van een kopie van dit beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen waarvan bewijs toegevoegd is aan het beroepschrift, en op de gelijktijdige betaling van de dossiervergoeding ten bedrage van 62,50 euro met betalingsbewijs toegevoegd aan het beroepschrift; dat het beroepschrift voldoet aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009; dat het beroep daarom ontvankelijk is;

Gelet op de devolutieve werking van een beroep; dat naar aanleiding van het ingestelde beroep huidige beslissing van de deputatie in de plaats komt van het hierboven vermelde besluit van het college van burgemeester en schepenen van 6 augustus 2010 en dit besluit van het college van burgemeester en schepenen dan ook zijn rechtskracht verliest;

Gelet op de beslissing d.d. 10 november 2010 van de deputatie houdende de verlening van een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan Vanlangenaker Fruit NV voor de nieuwbouw van een loods met koelcellen op het kadastraal perceel afd. 7 sectie A nr(s) 167A 2, 167C 03, 167W, 167X, 167L 02, 167M 02 gelegen aan Gorsem-Dorp 51;

Gelet op de vordering, ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (verder RvVb) met een aangetekend schrijven d.d. 21 december 2010 door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, strekkende tot vernietiging van deze beslissing d.d. 10 november 2010;

Gelet op het arrest d.d. 2 juni 2015 van de RvVb houdende de vernietiging van voormelde beslissing d.d. 10 november 2010 van de deputatie; dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen de deputatie beveelt om een nieuwe beslissing te nemen over het beroep van Vanlangenaker Fruit NV binnen een termijn van vier maanden na de betekening van dit arrest;

Gelet op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en de daarin ontwikkelde motieven tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning;

Gelet op het gunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling van 1 april 2010 in hoofdzaak gemotiveerd als volgt:

“...De voorgestelde constructie is verantwoord in het kader van de uitbating van dit ruim volwaardig fruitbedrijf. De loods stemt bouwtechnisch overeen met wat voor de opgegeven bestemming en gebruik gangbaar en bedrijfseconomisch zinvol is. De inplantingsplaats kan aangenomen worden. De samenhang van het erf komt niet in het gedrang. Het ingrijpend bijkomend ruimtebeslag is tot het strikt noodzakelijke beperkt...”;

Gelet op het gunstig advies van de Watering van Sint-Truiden van 26 maart 2010;

Gelet op de redenen van het beroep zoals vermeld in voornoemde brief;

Gelet op het onderzoek dat ter plaatse werd ingesteld;

Gelet op het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 6 augustus 2015;

Gelet op de wens van de beroeper om gehoord te worden; dat alle partijen werden opgeroepen; dat op het onderhoud van 11 augustus 2015 mevrouw Rita Driesen, advocaat Joris Gebreurs, advocaat Koen Geelen, Luc Deckers, en Guy Van Cauwenbergh (DLV) zijn verschenen;

Gelet op de opmerkingen van de aanwezige partijen geformuleerd tijdens de hoorzitting, die werden besproken en in overweging genomen door de deputatie alvorens te beslissen over het beroep;

Overwegende dat het ontwerp voorziet in een loods met een grondoppervlakte van 60.00 meter bij 94.00 meter (5640 m²) en een dakrandhoogte van 10.50 meter ten aanzien van het grondniveau +0.00 meter aan de voorgevel; dat de loods geconstrueerd wordt in stalen profielen en bekleed wordt met metalen sandwichpanelen (kleur grijs); dat de loods ingeplant wordt op 21.74 meter achter het uiterste gevelpunt van de bestaande loods en op 8 meter en minimum 6 meter van respectievelijk de oostelijke (achterste) en de noordelijke perceelgrens; dat aangezien het terrein licht afhelt van de achterste naar de voorste perceelgrens de nieuwe loods deels ingegraven wordt en er betonnen keerwanden met variërende hoogte (maximum 160) worden voorzien;

Overwegende dat bijkomende werken ondermeer zijn:

- de afbraak van een bestaande loods;*
- het verwijderen van bestaande bedrijfsverharding;*
- de regularisatie van een buitenopslag van paloxen; de buitenopslag met een hoogte van 7.50 meter zich situeert langs de rechter (zuidelijke) perceelsgrens;*

- het uitvoeren van terreinaanlegwerken;
- het aanleggen van verharding;
- het aanleggen van een open bufferbekken;
- een groenaanplanting;

Overwegende dat volgens het gewestplan het bestaand fruitbedrijf gesitueerd is in een woongebied met landelijk karakter (eerste 50 meter) en agrarisch gebied; dat het perceel nr. 167a2, waar de nieuwe loods ingeplant wordt, gelegen is in agrarisch gebied; dat de woongebieden met landelijk karakter overeenkomstig artikel 6 (1.2.2.) van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bestemd zijn voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven; dat voor inrichtingen bestemd voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf, met inbegrip van de para-agrarische bedrijven, de voorwaarde blijft gelden dat zij slechts toelaatbaar zijn voorzover zij niet wegens de taken van bedrijf die zij uitvoeren moeten worden afgezonderd in een daartoe aangewezen gebied; dat er dan ook steeds dient te worden onderzocht of zij bestaanbaar zijn met de bestemming van woongebied met landelijk karakter; dat dit concreet betekent dat zij niet van aard mogen zijn dat zij de woon- of landbouwfunctie van het gebied verstoren; dat bovendien geldt voor elk van de niet-residentiële inrichtingen, activiteiten en voorzieningen, dat zij slechts toelaatbaar zijn voor zover zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat de agrarische gebieden, overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin; dat behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden enkel mogen bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven;

Overwegende dat de vergunning, overeenkomstig artikel 19 van bovenvermeld koninklijk besluit van 28 december 1972, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan, slechts kan afgegeven worden zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat het perceel nr. 167a2 gelegen is binnen het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Groene Waarden", goedgekeurd bij besluit van deputatie van 14 september 2006 (B.S. 27/10/2006); dat het perceel bestemd is als 'landschappelijk waardevol agrarisch gebied' (art.6.3);

Overwegende dat de aanvraag niet voldoet niet aan de voorschriften van artikel 6.3 van het geldend GRUP 'Groene Waarden'; dat de op te richten constructie omwille van zijn schaal en omvang (lengte, breedte en hoogte), in combinatie met zijn industriële gevelmaterialen en uiterlijk, de belevings- en schoonheidswaarde van het omringend landschap aantast; dat de uitbreiding van het bestaand fruitbedrijf vanuit landbouwkundig en economisch oogpunt begrepen kan worden, maar vanuit ruimtelijk-stedenbouwkundig oogpunt niet aanvaardbaar is; dat de schaal van het bedrijf na uitbreiding niet meer in verhouding staat tot de omgevende kleinschalige bebouwing van de kleine traditionele woonkern Gorsem; dat de totale bebouwde grondoppervlakte van het bestaand bedrijf zo goed als verdubbeld wordt; dat de ontworpen uitbreiding met een oppervlakte van 5640 m² en een hoogte van 9 meter tot 10 meter een omvangrijk bouwvolume creëert;

Overwegende dat het bedrijf langsheen Nonnemielenweg, waarnaar in het beroepschrift wordt verwezen, als een vergelijkbaar bouwvolume uit de omgeving, geen precedent vormt gezien de

schaal of terreinebezetting van dat bedrijf maar de helft is van de bestaande bezetting van het kwestieus fruitbedrijf aan Gorsem-Dorp;

Overwegende het advies van de stedelijke mobiliteitsambtenaar waarin ondermeer gesteld wordt dat de Planterijstraat moet uitgerust worden voor vrachtverkeer, rekening houdend met de veiligheid van alle weggebruikers; dat een effectieve realisatie van verbeteringswerken aan de weg (momenteel) niet aan de orde is gezien het college van burgemeester en schepenen in zijn weigeringsbeslissing stelt dat zij terzake geen engagement wenst aan te gaan; dat het weggedeelte tussen Gorsem-dorp en Nonnemieleweg in het GRUP 'Groene Waarde' volgens artikel 6.2 bestemd is als 'agraris gebied met landschappelijke en ecologische waarde voor holle wegen en natuurverbindingen'; dat de voorschriften bepalen dat een verbreding van paden en wegen in deze zone niet is toegelaten;

Overwegende dat de RvVb de beslissing d.d. 10 november 2010 van de deputatie vernietigde wegens gebrek aan afdoende motivering omtrent de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de RvVb stelde dat de aanvraag gesitueerd is binnen de omschrijving van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Groene Waarden' in een 'landschappelijk waardevol agrarisch gebied';

dat in het GRUP een esthetische toets geformuleerd wordt die als voorschrift uit een ruimtelijk uitvoeringsplan bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag moet worden betrokken en die, bij de vaststelling dat het aangevraagde deze esthetische toets niet doorstaat, overeenkomstig moet leiden tot de weigering van de vergunning;

Overwegende dat het arrest van de RvVb in de lijn ligt met de eerdere vernietiging d.d. 1 december 2011 door de Raad van State van de door de deputatie verleende milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van het fruitteeltbedrijf; dat de Raad van State toen ook stelde dat de ligging van het perceel binnen de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied van het GRUP Groene Waarden tot gevolg heeft dat de overheid die inzake de milieuvergunning beslist een esthetische toets moet uitvoeren;

Overwegende dat op datum van 22 juli 2015 de locatie werd bezocht; dat ter plaatse werd vastgesteld dat nog geen aanvang werd genomen met de realisatie van de gevraagde werken;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd;

Gehoord het verslag van Inge Moors, lid van het college;

BESLUIT

Artikel 1 Aan Vanlangenaker Fruit NV, Guvelingenlaan 21, 3800 Sint-Truiden wordt de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de nieuwbouw van een loods met koelcellen op het kadastraal perceel Gorsem-Dorp 51, 7, A, 167A 2, 167C 03, 167W, 167X, 167L 02, 167M 02 te Sint-Truiden.

...

Dit is de tweede bestreden beslissing.

4.

Met een arrest van 1 december 2011 (nr. 216.622) vernietigt de Raad van State de weigering van de milieuvergunning (klasse 2) van 26 mei 2011 door de verwerende partij aan de heer Erik Vanlangenaker, namens de nv Gorsem Coldstore, voor het verder exploiteren en veranderen van

een vergund fruitteeltbedrijf gelegen te Planterijstraat 25 te Gorsem/Sint-Truiden. De verwerende partij neemt op 3 september 2015 een nieuwe beslissing, waarbij zij een milieuvergunning verleent voor het verder exploiteren van een fruitteeltbedrijf op de kadastrale percelen, afdeling 7, sectie A, nrs. 167/a2, 167/x, 167/w, 167/03c, 167/021, 167/02m (Sint-Truiden, Planterijstraat 25), en weigert voor de veranderingen aan het vergund fruitteeltbedrijf op eenzelfde bouwplaats.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden op dit punt geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

Overeenkomstig 4.8.11 §1, 1° VCRO kan een beroep bij uw Raad worden ingesteld door de aanvrager van de vergunning of van het as-builtattest, respectievelijk de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een registratiebeslissing, of die deze constructie feitelijk gebruikt;

Overeenkomstig artikel 4.8.11 §1, 3° VCRO kan een beroep bij uw Raad worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing.

In casu is duidelijk dat de eerste verzoekende partij de vergunning heeft aangevraagd in naam en voor rekening van de tweede verzoekende partij. De verzoekende partijen zijn daarom van oordeel dat beide verzoekende partijen op grond van artikel 4.8.11 §1, ° VCRO het beroep bij uw Raad kunnen indienen.

Alvast kan er geen discussie over bestaan dat de tweede verzoekende partij minstens een mogelijke nadeel kan vrezen als gevolg van de bestreden geweigerde vergunningsbeslissingen. De tweede verzoekende partij ziet immers het door haar gewenste uitbreidingsproject gedwarsboemd ten gevolge van de bestreden beslissingen.

Er kan geen twijfel over bestaan dat de verzoekende partijen over het vereiste belang beschikken om de bestreden beslissingen te bestrijden.

...”

2.

De verwerende partij betwist deze uiteenzetting niet.

Beoordeling door de Raad

1.

De ontvankelijkheid van de vordering, meer bepaald wat betreft het belang, de hoedanigheid en procesbevoegdheid van de verzoekende partijen, heeft betrekking op de openbare orde zodat de Raad dit ambtshalve kan onderzoeken.

2.

Uit het aanvraagformulier blijkt dat de heer Erik Vanlangenaker de aanvraag heeft ingediend als “zaakvoerder” van de tweede verzoekende partij die dan ook de werkelijke en juridische aanvrager is van de stedenbouwkundige vergunning (stuk 5.1 administratief dossier). Uit de begeleidende nota bij deze aanvraag en de bouwplannen blijkt dat zij zich als aanvrager heeft laten bijstaan door de eerste verzoekende partij als “architectenvennootschap” (stukken 5.1.4 en 12.1 administratief dossier). In de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO, zoals dit gold bij het instellen van de vordering, kan enkel de werkelijke aanvrager beroep instellen bij de Raad. De vordering is in hoofde van de tweede verzoekende partij (de nv Vanlangenaker Fruit) dan ook ontvankelijk.

De eerste verzoekende partij (de cvba DLV Zolder) kan wel optreden als derde-belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Zij beperkt zich evenwel in de uiteenzetting tot de verduidelijking dat zij “de vergunning (heeft) aangevraagd namens en voor rekening van de tweede verzoekende partij”, wat bovendien niet blijkt uit de gegevens van het dossier. Er moet ambtshalve worden vastgesteld dat zij hiermee geen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen in hare hoofde aannemelijk maakt ingevolge de bestreden beslissing.

3.

De vordering is onontvankelijk in hoofde van de eerste verzoekende partij. In de hiernavolgende bespreking wordt met “verzoekende partij” de tweede verzoekende partij bedoeld.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De (tweede) verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift onder de titel “voorwerp van het beroep”:

“...

Het dossier heeft betrekking op de besluiten van de Deputatie van de Provincie Limburg van 13 augustus 2015 en 27 augustus 2015 tot het weigeren van het beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing tot weigering door het College van Burgemeester en Schepenen van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor "nieuwbouw van een loods met koelcellen" gelegen te 3803 Gorsem (Sint-Truiden, Gorsem-Dorp 51 en met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie A, nummers 167A2 en 16703, 167W, 167X, 167L02 en 167M02"
...”

2.

De verwerende partij werpt ter zake volgende exceptie op:

“...

De verzoekende partijen vorderen met hun verzoekschrift bij uw Raad de nietigverklaring van twee beslissingen van ons college, m.n. van een “beslissing” van 13 augustus 2015 en van de beslissing van 27 augustus 2015. Zij gaan er hierbij, blijkens de bewoordingen in hun verzoekschrift, van uit dat ons college zich, in het kader van de herneming van het

beroepsdossier na de eerdere vernietiging door uw Raad van ons eerder besluit van 10 november 2010, tweemaal heeft uitgesproken over het kwestieuze administratief beroep tegen de weigeringsbeslissing van 6 augustus 2010 van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Truiden.

De verzoekende partijen vergissen zich evenwel, hun bewering mist feitelijke en juridische grondslag.

Uw Raad is krachtens artikel 4.8.2 VCRO bevoegd om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring gericht tegen “vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning”.

Met de bedoelde “bestuurlijke beslissingen” worden uiteraard de eigenlijke “bestuurshandelingen” bedoeld die worden genomen door ons college omtrent een ingesteld administratief beroep in de zin van artikel 4.7.21 e.v. VCRO.

Bestuurshandelingen zijn overeenkomstig de rechtspraak en doctrine “beslissingen met rechtsgevolgen” uitgaande van een bevoegde overheidsinstantie.

De verzoekende partijen vergissen zich schromelijk wanneer zij stellen dat ons college twee van dergelijke “bestuurshandelingen” zou hebben gesteld in het huidige dossier.

Het procedureverloop kan, in aanvulling van het feitenrelaas zoals hierboven vermeld, als volgt worden geschetst:

- *de hoorzitting in het beroepsdossier, die plaatsvond op 11 augustus 2015 werd, bij afwezigheid van de functioneel bevoegde gedeputeerde Inge Moors, in het kader van de voorbereiding van beslissingen bevoegd voor o.m. ruimtelijke ordening, voorgezeten door gedeputeerde Frank Smeets*
- *tijdens zijn vergadering van 13 augustus 2015 nam ons college kennis van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en van de resultaten van de hoorzitting over de zaak, zoals toegelicht door gedeputeerde Frank Smeets; op basis van alle elementen van de zaak, nam ons college toen, zoals administratief gebruikelijk, een “principeel standpunt” in over het dossier, nl. het standpunt om het beroep niet in te willigen en de vergunning te weigeren; te dien einde werd op de nota bevattende het advies van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar met de hand het volgende geschreven door gedeputeerde Frank Smeets, ter voorbereiding van de latere collegiale besluitvorming: “Weigeren omdat de aanvraag de esthetische toets opgelegd door het RUP Groene Waarden niet kan doorstaan! Opletten met argumenteren. Niet in strijd met onze vorige beslissing! Dus enkel o.b.v. (...) de esthetische toets”*
- *het is gebruikelijk dat de deputatie eerst een “principeel standpunt” inneemt over het dossier, alvorens dit standpunt te veruitwendigen of te formaliseren in een officieel besluit (omdat eerst het principeel standpunt van de deputatie moet gekend zijn alvorens een formeel besluit te kunnen opstellen); een dergelijk officieel formeel besluit moet immers voldoen aan de wettelijke vereisten zoals bepaald in het provinciedecreet en bijvoorbeeld ook in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen*
- *het “principeel standpunt” dat op 13 augustus 2015 werd ingenomen is evenwel niet te beschouwen als de definitieve én formele beslissing over het beroepsdossier, omdat dit standpunt nog niet veruitwendigd werd in een geschreven en gemotiveerd formeel besluit dat voldoet aan de decretale voorwaarden om rechtgevolgen te hebben;*

- dit blijkt duidelijk uit de uittreksels uit de notulen van de vergadering van 13 augustus 2015 (zie stuk nr. 41); het beroepsdossier van de nv Vanlangenaker Fruit werd expliciet in de notulen opgenomen (met de passus “vergunning wordt niet verleend”) onder de titel “bespreekpunten **zonder definitieve rechtsgevolgen** van de vergadering d.d. 2015-08-13 van de deputatie van de provincie Limburg”, waarbij nog werd vermeld “uiterste datum van beslissing: 18 oktober 2015”
- het principieel standpunt om de vergunning niet te verlenen aan de nv Vanlangenaker Fruit betreft m.a.w. geen beslissing met rechtsgevolgen, m.a.w. geen “bestuurshandeling”
- het ingenomen “principieel” standpunt kon dan ook uiteraard nog niet betekend worden aan de verzoekende partijen omdat dergelijke betekenisplicht enkel geldt t.a.v. het formeel besluit (met rechtsgevolgen)
- ons college merkt trouwens nog op dat na een “principieel standpunt” door ons college over een beroepsdossier de uitkomst over de zaak nog niet definitief en zeker is, aangezien de Dienst Stedenbouwkundige en Verkavelingsberoepen onder leiding van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar alsnog kan vragen aan de deputatie om terug te komen op zijn principieel standpunt en om een ander formeel besluit te nemen; dat dit in casu niet is gebeurd doet geen afbreuk aan het voorlopig en rechtens niet (voor de betrokken partijen, noch voor de deputatie) bindend karakter van het principieel standpunt van 13 augustus 2015
- het is pas tijdens de zitting van 27 augustus 2015 dat het definitieve, formele en uitdrukkelijk gemotiveerde besluit werd genomen (dat rechtsgevolgen genereert) om het beroep niet in te willigen en de vergunning te weigeren
- ook dit blijkt wederom uit de notulen van de vergadering van 27 augustus 2015 (zie stuk nr. 41), waarin het punt is opgenomen als “beslissing” (met rechtsgevolgen) in de zin van artikel 177, §2 van het provinciedecreet
- het is dan ook dit besluit dat, overeenkomstig artikel 4.7.23, §3 VCRO, werd betekend aan de beroepsindieners en aan de betrokken belanghebbende personen en instanties
- enkel dit laatste besluit is aanvechtbaar voor uw Raad als een administratieve rechtshandeling, nl. als de (enige) beslissing met rechtsgevolgen, nl. de beslissing waarmee formeel uitspraak wordt gedaan over het ingediende beroep.

Uit de voorgaande uiteenzetting blijkt dan ook duidelijk dat het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de eerste beweerde “beslissing” van 13 augustus 2015, in wezen niets meer dan een principieel standpunt van ons college om een formeel besluit met weigering van de vergunning te laten voorbereiden door de betrokken Dienst Stedenbouwkundige en Verkavelingsberoepen, onontvankelijk is, omdat dit principieel standpunt geen aanvechtbare bestuurshandeling is, zijnde een beslissing met rechtsgevolgen.

Het beroep tot nietigverklaring bij uw Raad is dan ook slechts ontvankelijk in zoverre het is gericht tegen het besluit van 27 augustus 2015 van ons college.

...

3.

De verzoekende partij antwoordt in haar wederantwoordnota hierop:

“...

38. Anders dan wat de verwerende partij aanneemt, leidt haar argumentatie niet tot de onontvankelijkheid van de eerste bestreden beslissing. Uit de argumentatie van de verwerende partij valt immers te verstaan dat op 13 augustus 2015 een voorbeslissing werd genomen houdende het principiële standpunt dat de vergunningsaanvraag moet worden geweigerd.

Hetgeen de verwerende partij in essentie omschrijft, houdt in dat de beslissing van 13 augustus 2015 een voorbeslissing van de complexe rechtshandeling vormt waarin op 27 augustus 2015 een eindbesluit werd genomen.

Ook in deze omstandigheid maakt deze voorbereidende beslissing een administratieve rechtshandeling uit, die te samen met het eindbesluit kan worden aangevochten.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Op grond van artikel 4.8.2, eerste lid, 1° VCRO is de Raad bevoegd om uitspraak te doen over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.

2.

Anders dan wat verzoekende partij beweert, blijkt uit de uitvoerige en concrete weergave van het procedureverloop door de verwerende partij - wat ook wordt ondersteund door de stukken in het administratief dossier waarnaar zij concreet verwijst - dat de eerste bestreden beslissing moet worden beschouwd als principiële standpuntinname "ter voorbereiding" van de tweede bestreden beslissing.

Het blijkt dus niet dat de eerste bestreden beslissing, die weliswaar een voorbereidende handeling uitmaakt, een (rechtstreeks aanvechtbare) voorbeslissing betreft. Daartoe is immers vereist dat een voorbereidende beslissing naar rechtsgevolgen determinerend is voor de eindbeslissing, *in casu* de vergunningsbeslissing, hetgeen hier niet het geval is.

Het voorgaande verhindert evenwel niet dat een verzoekende partij zich, bij het bestrijden van een vergunningsbeslissing, kan beroepen op eventuele onregelmatigheden van deze voorbereidende handeling. De voorliggende vordering tot vernietiging, in zoverre zij zich richt tot de eerste bestreden beslissing, is dan ook onontvankelijk.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in dit middel de schending in van het onafhankelijkheids- en onpartijdigheidsbeginsel alsmede het zorgvuldigheids- en fair-play beginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De verzoekende partij overweegt daarbij:

“...

Doordat de eerste bestreden beslissing gesteund is op de beraadslaging van 13 augustus 2015 in aanwezigheid gedupeerde Vanhove die tevens in zijn voorafgaande hoedanigheid van burgemeester van Sint-Truiden beslist heeft tot de weigering van de stedenbouwkundige aanvraag van de verzoekende partijen;

En terwijl het onafhankelijkheids -en onpartijdigheidsbeginsel inhoudt dat een overheid bij het treffen van haar besluiten onpartijdig en onafhankelijk handelt zodat gedeputeerde Vanhove niet rechtsgeldig kon deelnemen aan de beraadslaging of op enige wijze aansturen op de weigering van de aanvraag.

Doordat de tweede bestreden beslissing gesteund is op de beraadslaging van 27 augustus 2015 zonder te vermelden dat de aanvraag reeds geweigerd was en zonder te vermelden dat die weigering gesteund is op onregelmatige beraadslaging van de Deputatie.

En terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel en het fair play beginsel inhouden dat een overheid bij het treffen van haar besluiten niet moedwillig een eerdere schending van het onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel kan teniet doen door de beslissing te hernemen zonder de genomen beslissing in te trekken, laat staan te vermelden.

(...)

63. Het derde middel viseert zowel de wettigheid van de eerste bestreden beslissing van 13 augustus 2015 als de wettigheid van de tweede bestreden beslissing van 27 augustus 2015.

4.3.2.2.A. De schending van onafhankelijkheidsbeginsel en het partijdigheidsbeginsel in de eerste bestreden beslissing

64. Van de verzoekende partijen wordt verwacht dat zij concrete en precieze feiten bewijzen die meebrengen dat de schijn van onpartijdigheid en/of onafhankelijkheid niet meer aanwezig is.

65. De verzoekende partijen hebben in het eerste middel reeds toegelicht welke ongerijmdheden zij hebben vastgesteld bij de totstandkoming van de twee bestreden beslissing

66. Uit nazicht van de elementen in het dossier, hebben de verzoekende partijen bijgevolg volgende feitelijkheden kunnen vaststellen :

- Er is een hoorzitting gehouden op 11.08.15 waarbij de debatten werden geleid door gedeputeerde Frank Smeets.*
- Er is een principiële beslissing genomen door de deputatie op 13.08.15 **op voorstel van gedeputeerde Ludwig Vandenhove tot weigering van de bouwvergunning.***
- Om een of andere reden is het dossier opnieuw op de deputatie gebracht op 27.08.15 waarbij er in een andere samenstelling opnieuw geoordeeld is over het dossier en waarbij er een weigering werd uitgesproken.*
- In de nieuwe samenstelling werd er verslag gedaan door gedeputeerde Moors (die niet aanwezig was op de hoorzitting).*

67. De verzoekende partijen zijn bijgevolg van oordeel dat de deputatie bij beslissing van 13.08.15 niet correct heeft gezeteld door de beslissing te weigeren op voordracht van gedeputeerde Vanhove die objectief en subjectief partijdig is ten aanzien van de aanvraag.

- Gedeputeerde Vandenhove is objectief partijdig daar hij als burgemeester de stedenbouwkundige aanvraag heeft geweigerd (stuk 4).*
- Gedeputeerde Vandenhove is subjectief partijdig daar hij met alle mogelijke kanalen communiceert dat hij tegen het project is van de verzoekende partijen en er alles aan zal doen om de aanvraag te doen weigeren (stukken 3,5, 6)*

Gedeputeerde Vandenhove is subjectief partijdig daar hij zelf nadrukkelijk bevestigd zijn hoedanigheid als geputeerde aan te wenden om er voor te zorgen dat de stedenbouwkundige aanvraag zou geweigerd worden omdat 'hij zijn woord moet houden'.

68. De vasststelling van de objectieve en subjectieve partijdigheid van gedeputeerde Vandenhove volstaat om tot de onwettigheid van de eerste bestreden beslissing te besluiten.

69. Volledigheidshalve wijzen de verzoekende partijen erop dat zij niet konden vermoeden dat de gedeputeerde Vandenhove op de gestelde wijze zijn invloed zou aanwenden om tot een weigeringsbeslissing te komen.

Immers, op datum van het administratief beroep was dhr. Vandenhove nog niet verkozen geduputeerde. In het administratief beroep konden de verzoekende partijen nog niet voorzien dat de dhr. Vanhove op deze wijze zijn invloed zou willen uitoefenen.

Dhr. Vandenhove is evenmin de gedeputeerde bevoegd voor ruimtelijke ordening. De hoorzitting zou dan ook in principe plaatshebben in aanwezigheid van gedeputeerde Inge Moors. Echter omdat deze verhinderd bleek, heeft de hoorzitting plaatsgehad in aanwezigheid van gedeputeerde Frank Smeets. Dit alles

De verzoekende partijen kunnen dan ook niet redelijkerwijze voorzien dat in navolging van de hoorzitting gedeputeerde Vandenhove, in plaats van de nodige kiesheid in acht te nemen, zijn hoedanigheid als gedeputeerde zou aanmatigen om de weigering van de aanvraag te bewerkstelligen in plaats van zich te onthouden van deze beraadslaging en elke inmenging in het voorwerp van de aanvraag.

Het partijdigheids- en het onafhankelijkheidsbeginsel werd geschonden.

4.3.2.2..B. De schending van de fair play in de tweede bestreden beslissing

70. Daarnaast zijn de verzoekende partijen van oordeel dat de deputatie op 27.08.15 niet meer correct kon zetelen over de vergunningsaanvraag nu de beslissing reeds werd genomen (supra eerste middel).

71. Deze incorrecte gang van zaken hebben de verzoekende partijen aangekaart per aangetekend schrijven van 28 september 2015 (stuk 7) en per aangetekend schrijven van 12 oktober 2015.

Op geen van beide brieven wordt gereageerd.

72. Vermits er op 13.08.15 reeds door de deputatie een beslissing is genomen was haar rechtsmacht op 13.08.15 uitgeput. Dit betekent dat zij zonder intrekking van de beslissing van 13.08.15 geen nieuwe beslissing kon nemen op 27.08.15. Het staat vast dat de deputatie op 27.08.15 niet meer de bevoegdheid had om een nieuwe beslissing te nemen over hetzelfde dossier. Haar rechtsmacht was reeds uitgeput op 13.08.15.

73. In de motivering van de beslissing van 27.08.15 wordt op geen enkele wijze verwezen naar de beslissing van 13.08.15, laat staan naar het plaatshebben de beraadslaging op 13.08.15. Zo blijkt niet dat de depatie haar beslissing van 13.08.15 heeft ingetrokken, laat staan worden de motieven daartoe aangereikt.

Het komt de verzoekende partijen dan ook voor dat objectief vaststaat dat de enige finaliteit van de beslissing van 27.08.2015 erin bestaat de onwettige beraadslaging van 13.08.15 te maskeren.

Zodoende is duidelijk dat de verwerende partij met de bestreden beslissing tracht te verbergen dat de beslissing reeds werd genomen op grond van een beraadslaging van 13.08.15, waarvan de gedeputeerde Vandenhove zich had dienen te onthouden, in plaats van actief aan te sturen op de weigering van de stedenbouwkundige aanvraag.

Bijgevolg staat vast dat de tweede bestreden beslissing evenmin met de vereiste onpartijdigheid werd genomen. Het is duidelijk dat de beraadslaging van 27.08.15 gestuurd werd door de morele verplichting gezichtsverlies voor de Deputatie te vermijden en zodoende de Deputatie zich genoodzaakt voelde met de motivering van de tweede bestreden beslissing de schijn te willen wekken dat de inmenging van de gedeputeerde Vandenhove niet zou hebben plaatsgevonden en niet aan de grondslag zou liggen van de weigeringsbeslissing.

Daarmee blijkt ontegensprekelijk dat het fair play-beginsel en de zorgvuldigheidsplicht werden geschonden. Het is niet te verantwoorden dat de verwerende partij in haar motivering van de tweede bestreden beslissing geen enkele melding maakt van de beraadslaging die heeft plaatsgevonden op 13.08.15 terwijl de beslissing op die datum reeds werd genomen. Hiermee heeft de verwerende partij doen blijken moedwillig de correcte omstandigheden waarin de besluitvorming heeft plaatsgevonden te willen verzwijgen.

Het beginsel van de fair play is maar geschonden indien er in hoofde van de overheid sprake is van opzet, kwade trouw of moedwilligheid. In deze is duidelijk dat de verwerende partij moedwillig de partijdige totstandkoming van de weigeringsbeslissing van 13.08.15 tracht te verbergen door te laten uitschijnen dat de beslissing op 27.08.15 zou zijn genomen. Hiermee staat vast dat ook de tweede bestreden beslissing niet met de vereiste zorgvuldigheid en fairplay werd genomen.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“...

In een derde middel tot nietigverklaring werpen de verzoekende partijen een schending op van het onafhankelijkheids- en het onpartijdigheidsbeginsel, alsmede van het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de fair play als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen halen aan dat de eerste bestreden beslissing is genomen na de beraadslaging van 13 augustus 2015, tijdens dewelke gedeputeerde Ludwig Vandenhove aanwezig was, terwijl deze tevens in zijn vroegere hoedanigheid van burgemeester van de stad Sint-Truiden mee beslist heeft tot de weigering van de stedenbouwkundige vergunning (in het collegebesluit van 6 augustus 2010), waardoor deze beraadslaging onregelmatig zou zijn. Zij stellen verder dat ons college “moedwillig” de eerdere schending van het onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel zou hebben willen “teniet doen” door de beslissing “te hernemen zonder de genomen beslissing in te trekken, laat staan te vermelden”.

In het middel wordt zowel de wettigheid van de eerste bestreden “beslissing” van 13 augustus 2015 geviseerd, als deze van de tweede bestreden beslissing van 27 augustus 2015.

Aangezien het beroep tot nietigverklaring evenwel om de redenen zoals hierboven aangehaald onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen het eerste bestreden “besluit”, kan ook geen middel worden aangevoerd tegen dit “besluit”.

Bij de uiteenzetting gaan de verzoekende partijen ook hier immers volledig uit van de premisse dat ons college een besluit met rechtsgevolgen zou hebben genomen tijdens zijn zitting van 13 augustus 2015.

Ons college verwijst dienaangaande naar de voorgaande uiteenzettingen waaruit duidelijk het tegendeel blijkt.

Aangezien het (niet-definitieve, noch bindende) “principeel standpunt” ingenomen op 13 augustus 2015 geen juridische draagwijdte, noch rechtsgevolgen heeft, kan een schending van het onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel dan ook niet gesteund worden op de beraadslaging die plaatsvond tijdens deze vergadering.

Ons college kan hierbij nog verduidelijken dat tijdens de vergadering van 13 augustus 2015 niet alleen rechtens niet formeel werd “beslist” tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning, maar dat dit evenmin gebeurde “op voorstel van gedeputeerde Ludwig Vandenhove”, zoals de verzoekende partijen ten onrechte beweren. Tijdens deze vergadering werd enkel een principeel standpunt ingenomen over het ingestelde beroep tegen de weigering van de stedenbouwkundige vergunning, na een toelichting door gedeputeerde Frank Smeets van de resultaten van de hoorzitting die door hem, in afwezigheid van de functioneel bevoegde gedeputeerde Inge Moors, werd voorgezeten. Gedeputeerde Vandenhove is als dusdanig niet betrokken geweest bij de voorbereiding van de beslissing in het bouwdoossier.

Tijdens deze vergadering van 13 augustus 2015 werd wel eveneens principeel standpunt ingenomen over het beroep tegen de weigering van de milieuvergunning voor de verdere exploitatie en verandering van het vergund fruitteeltbedrijf, waarbij het standpunt werd ingenomen, ditmaal wel na een toelichting van de functioneel bevoegde gedeputeerde (inzake leefmilieu) Ludwig Vandenhove, om besluitvorming te laten voorbereiden tot het verlenen van de milieuvergunning voor de verdere exploitatie en tot het weigeren van de vergunning voor de verandering (door uitbreiding met de nieuwe loods).

Ons college wijst er in dit verband op dat het beginsel van de onpartijdigheid en onafhankelijkheid bij de bespreking en stemming binnen de politieke organen van het provinciebestuur (provincieraad en deputatie) expliciet decretaal is geregeld in de artikelen 27 en 51 van het Provinciedecreet, bepalingen waarvan de verzoekende partijen overigens niet de schending aanvoeren. Deze bepalingen verbieden een gedeputeerde deel te nemen aan de bespreking en stemming over aangelegenheden waarin hij een “rechtstreeks, persoonlijk belang” heeft. Ons college merkt op dat er in hoofde van gedeputeerde Ludwig Vandenhove geen dergelijk “persoonlijk belang” is bij de beslissing over de vergunningsaanvraag van de verzoekende partijen, zodat de verbodsbepaling niet op hem van toepassing was en is. Het is niet omdat gedeputeerde Vandenhove in een vorige hoedanigheid van burgemeester heeft deelgenomen aan de besluitvorming van het college van burgemeester en schepenen (zonder dat er hierbij in zijne hoofde enig persoonlijk belang was bij de zaak) dat hij een “persoonlijk belang” zou krijgen bij deze aangelegenheid wanneer deze, na een beroep dat devolutieve werking heeft, overgaat tot de bevoegdheid van de deputatie, ook al maakt gedeputeerde Vandenhove hier dan deel van uit. Ook de principiële standpuntinname door de deputatie in een dossier is trouwens hoe dan ook een collegiale beslissing, genomen door de deputatie als college, zonder dat één gedeputeerde individueel hierbij enige beslissingsmacht of – bevoegdheid heeft.

De uitspraken ten persoonlijke titel van gedeputeerde Ludwig Vandenhove (in persoonlijke

persberichten) waarbij hij verklaarde, nadat het “principeel standpunt” werd ingenomen in beide dossiers, dat de vergunningen werden geweigerd waren weliswaar voorbarig, omdat er op dat ogenblik juridisch nog geen definitieve beslissing was genomen door een uitdrukkelijke formele beslissing met juridische draagwijdte of rechtsgevolgen. Deze verklaringen kunnen evenwel geen afbreuk aan de wettigheid vanuit procedureel oogpunt van de later formeel en eveneens collegiaal genomen beslissing.

Tijdens de beraadslaging van 27 augustus 2015 waarop op definitieve wijze, middels een formeel besluit met rechtsgevolgen, werd beslist om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren, collegiale beslissing die overigens werd genomen op voorstel van “verslaggevend” (want functioneel bevoegd) gedeputeerde Inge Moors, was gedeputeerde Ludwig Vandenhove niet aanwezig, zoals blijkt uit de notulen (zie stuk nr. 41). Ook bij deze beraadslaging was de verbodsbepaling van artikel 27, juncto artikel 51 van het Provinciedecreet niet van toepassing, bij gebreke van een rechtstreeks persoonlijk belang in hoofde van gedeputeerde Vandenhove. Om niettemin zelfs enige schijn van partijdigheid bij de formele besluitvorming te vermijden, heeft gedeputeerde Vandenhove niet deelgenomen aan de beraadslaging en beslissing, zodat de beslissing van 27 augustus 2015 ook niet kan zijn genomen met miskennen van het onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel.

De aanwezigheid van gedeputeerde Vandenhove tijdens de vergadering van 13 augustus 2015 (waarop geen definitief en rechtens relevant “besluit” werd genomen, doch slechts een voorbereidend en niet-bindend principeel standpunt), noch de verklaringen ten persoonlijke titel van gedeputeerde Vandenhove ná deze vergadering kunnen de formele besluitvorming zoals gebeurd na de beraadslaging op 27 augustus 2015 vitiëren. De verbodsbepaling van artikel 27 van het Provinciedecreet was niet van toepassing en ons college heeft in alle onpartijdigheid en collegiaal, in afwezigheid van gedeputeerde Vandenhove, de definitieve beslissing genomen om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De bewering dat ons college de schending van het onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel zou hebben willen “maskeren” door een “nieuwe beslissing” te nemen, ditmaal in afwezigheid van gedeputeerde Vandenhove, raakt dus kant, noch wal.

Het derde middel is deels onontvankelijk, in zoverre het gericht is tegen de beweerde “eerste bestreden beslissing”, en voor het overige ongegrond.

...

3.

De verzoekende partij stelt nog in de wederantwoordnota:

“...

82. De verzoekende partijen stellen vooreerst vast dat voor de beoordeling van het middel het zonder belang is of de beraadslaging van 13 augustus 2015 te beschouwen is als een eindbeslissing dan wel een voorbeslissing.

Uit het verweer van de verwerende partij is te begrijpen dat de beraadslaging van 13 augustus er enkel toe strekte een ‘principeel standpunt’ in te nemen, doch geen werkelijk beslissing omtrent de vergunningsaanvraag zou inhouden.

Anders dan wat de verwerende partij aanhoudt, is ook in deze omstandigheid het algemeen beginsel van de onpartijdigheid van toepassing. Dit beginsel dient te worden gerespecteerd overheen de gehele behandeling van het administratief beroep.

Het is dan ook vaste rechtspraak van de Raad van State dat in het kader van een complexe rechtshandeling de onregelmatigheid van een voorbeslissing leidt tot de onwettigheid van de eindbeslissing:

"De vastgestelde onwettigheid van de voorbeslissing tast ook de rechtsgeldigheid aan van de eindbeslissing. De vernietiging van de voorbeslissing dient derhalve te leiden tot de vernietiging van de eindbeslissing."

83. Te dezen staat onbewist vast dat de gedeputeerde Vanhove deelgenomen heeft aan de beraadslaging van 13 augustus 2015 en waarvan hij schriftelijk heeft bevestigd dat op diens initiatief de milieuvergunningen- én de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van de verzoekende partijen werden geweigerd.

De verwijzing naar artikel 27 en 51 van het Provinciedecreet doet niet ter zake. De verzoekende partijen hebben deze bepalingen niet ingeroepen. Het middel steunt op de schending van onpartijdigheids- en onafhankelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Deze beginselen hebben een autonome werking naast de artikelen 27 en 51 van het Provinciedecreet.

De verwerende partij biedt alvast geen enkele redelijke verantwoording waarom het gepast zou zijn dat de gedeputeerde Vanhove de beraadslaging zou bijwonen bij de behandeling van een stedenbouwkundige beroep in de kennis dat de gedeputeerde zich kennelijk niet in staat acht het beroep in alle neutraliteit te beoordelen. De gedeputeerde heeft immers laten verstaan dat men woord moet houden in de politiek, hiermee aangevoerd dat hij er in elke omstandigheid voor zou zorgen dat zijn oorspronkelijke (negatieve) beslissing gehandhaafd moest blijven.

84. Het verweer van de verwerende partij doet aldus geen afbreuk aan de gegrondheid van het middel. Immers, zelfs indien de verwerende partij de beslissing van 13 augustus 2015 terecht als een voorbeslissing kwalificeert, staat het vast dat ook ten aanzien van die voorbeslissing het beginsel van onpartijdigheid moest worden gerespecteerd. Het feit dat dit niet is gebeurd, maakt in ieder geval dat de tweede bestreden beslissing onwettig is.

85. Bijgevolg staat vast dat de tweede bestreden beslissing, van 27 augustus 2015, evenmin met de vereiste onafhankelijkheid werd genomen. Het is duidelijk dat de beraadslaging van 27 augustus 2015 gestuurd werd door de morele verplichting gezichtsverlies voor de Deputatie te vermijden en zodoende de Deputatie zich genoodzaakt voelde met de motivering van de tweede bestreden beslissing de schijn te willen wekken dat de inmenging van de gedeputeerde Vandenhove niet zou hebben plaatsgevonden en niet aan de grondslag zou liggen van de weigeringsbeslissing. De verwerende partij heeft zich kennelijk moreel verplicht gevoeld om de beslissing van 13 augustus 2015 in te dekken. Toen werd immers het "principiële standpunt" ingenomen om de vergunningsaanvraag te weigeren.

..."

4.

De verwerende partij dient geen laatste nota in.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij bekrisiteert met dit derde middel in essentie de objectieve en subjectieve partijdigheid van de heer Ludwig Vandenhove die als gedeputeerde de besluitvorming van de verwerende partij zou hebben beïnvloed. De verzoekende partij bekritiseert met dit middel “*zowel de wettigheid van de eerste bestreden beslissing van 13 augustus 2015 als de wettigheid van de tweede bestreden beslissing van 27 augustus 2015*”.

In de mate dat de verwerende partij de onontvankelijkheid van het middel opwerpt, en daarbij steunt op haar “voorgaande uiteenzettingen”, waarmee de verwerende partij doelt op haar exceptie bij de ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep, kan de Raad ermee volstaan te verwijzen naar de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep onder punt IV.C.

2.

De artikelen 51 en 53 van het Provinciedecreet, waarin onder meer de totstandkoming van de besluitvorming van de verwerende partij is geregeld (Afdeling II ‘De werking van het deputatie’ van Hoofdstuk II ‘De deputatie’ van Titel II ‘Het provinciebestuur’) bepalen:

“...

Artikel 51.

De deputatie vergadert regelmatig, op de dagen en uren die ze bepaalt, en zo dikwijls als de behandeling van de zaken dat vereist. De voorzitter kan in spoedeisende gevallen buitengewone vergaderingen bijeenroepen, op de dag en het uur die hij bepaalt.

De deputatie kan enkel beraadslagen of beslissen als de meerderheid van de leden aanwezig is.

Artikel 27 is van overeenkomstige toepassing op de leden van de deputatie. De vergaderingen van de deputatie zijn niet openbaar, behalve overeenkomstig artikel 104bis van de Provinciewet, als de deputatie een rechtsprekende functie uitoefent.

Alleen de beslissingen worden opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen, en alleen die beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van de deputatie. De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van de deputatie volgend op de vergadering van de deputatie waarop de notulen werden goedgekeurd, verstuurd aan de provincieraadsleden op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement. Dit huishoudelijk reglement bepaalt in elk geval dat, indien een provincieraadslid hierom verzoekt, de notulen elektronisch ter beschikking worden gesteld.

...

Artikel 53.

De deputatie beslist collegiaal.

...”

De verbodsbepaling in artikel 27, §1, 1° van dit Provinciedecreet heeft tot doel het vermijden van belangvermenging bij een gedeputeerde bij deelname aan de “bespreking en de stemming” over aangelegenheden waarin hij rechtstreeks belang, hetzij persoonlijk hetzij als vertegenwoordiger, heeft, maar “[h]et beantwoorden van vragen over een reeds genomen beslissing valt (...) niet onder het verbod voor leden met een rechtstreeks belang (of met een belang van hun verwant) om deel te nemen ‘aan de bespreking en stemming’” (zie Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, stuk 1946/1, 7 en Parl. Antw. op de parlementaire vraag nr. 310 van 29 januari 2016).

3.

Het onpartijdigheidsbeginsel, voor zover van toepassing op de deputatie als orgaan van actief bestuur, waarborgt zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de leden van de deputatie die een beslissing neemt, als de structurele onpartijdigheid van de deputatie op het vlak van de organisatie ervan, het verloop van de procedure en het tot stand komen van haar beslissingen.

In het geval van een collegiale beslissing, hier het geval op grond van het geciteerd artikel 53, kan de schending van het onpartijdigheidsbeginsel slechts tot vernietiging leiden voor zover de specifieke structuur van de deputatie de toepassing van het genoemde beginsel niet onmogelijk maakt. Er is sprake van een aantasting van de onpartijdigheidsplicht indien er concrete en precieze feiten worden aangevoerd waardoor redelijke twijfels rijzen omtrent de partijdigheid van één van de gedeputeerden én wanneer anderzijds uit de omstandigheden van de zaak blijkt dat de partijdigheid van deze gedeputeerde de collegiale besluitvorming heeft kunnen beïnvloeden.

4.

Uit de vermelde “bespreekpunten” in het verslag van de vergadering van de besloten zitting van verwerende partij van 13 augustus 2015, geciteerd in het feitenrelaas, blijkt dat de heer Ludwig Vandenhove “aanwezig” was bij de bespreking van de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag en corresponderende milieuaanvraag van de verzoekende partij (stuk 1 verzoekende partij). Uit het verslag van de vergadering van de besloten zitting van verwerende partij van 27 augustus 2015 blijkt dat de heer Ludwig Vandenhove niet “aanwezig” was bij de stemming tot weigering van de gevraagde stedenbouwkundige vergunning door verzoekende partij (stuk 2 verzoekende partij).

Evenzeer worden verschillende persberichten bijgebracht, publiek gemaakt tussen 13 augustus en 17 augustus 2015 waarbij het persoonlijk persbericht van 13 augustus 2015 van de heer Ludwig Vandenhove, waarvan de hierin geuite verklaringen de eerst hierop volgende zijn overgenomen door verschillende mediakanalen en ook op de eigen website werd geplaatst, vermeldt (stukken 3, 5 en 6 verzoekende partij):

“ ...

Hasselt, 13 augustus 2015 — De Limburgse deputatie behandelde vandaag het beroepsschrift van Erik Vanlangenaker, ingediend namens Gorseme Coldstore nv, voor een milieuvergunning voor de uitbreiding van het fruitbedrijf. Tevens was er een nieuwe beslissing van de deputatie nodig voor de bouwvergunning voor deze uitbreiding na een uitspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 2 juni 2015.

Het bouw- en milieudossier omvat de uitbreiding (met een nieuwbouwloods met koelcellen) van een fruitteeltbedrijf te Sint-Truiden, Planterijstraat 25.

Dit dossier kent al een lange juridische weg sedert 2010, onder andere door procedures van de buurt en het vorige stadsbestuur.

*Op voorstel van gedeputeerde van Leefmilieu **Ludwig Vandenhove** werd zowel de bouw- als de milieuvergunning voor de uitbreiding geweigerd.*

*"Het zou best zijn dat het bedrijf op termijn uitkijkt naar een andere locatie", zegt **Ludwig Vandenhove**. "Als voormalig burgemeester van Sint-Truiden heb ik dat ook al altijd gezegd en ik zie nu geen reden om van gedacht te veranderen.*

Buiten de talrijke technische elementen qua leefmilieu en ruimtelijke ordening, is de overbelasting voor de buurt, onder andere voor verkeer, van die aard dat een modern fruitbedrijf daar niet meer thuishoort, maar eerder op een industriezone.

Je moet consequent zijn in de politiek, in welke functie je ook zit. Voor de verlenging van de milieuvergunning voor de huidige bestaande exploitatie (voor 20 jaar) geeft de deputatie dan ook als advies mee aan het bedrijf om dit te bekijken."
..."

Op zijn eigen website verklaart de heer Ludwig Vandenhove onder meer nog het volgende:

"..."
"In de politiek moet je altijd woord houden", zegt gedeputeerde Ludwig Vandenhove.
"Ik vond als burgemeester dat het bedrijf van Erik Vanlangenaker (Gorseme Coldstore NV) niet kon uitbreiden op die locatie en vindt dat nog altijd. Vandaar dat ik er als gedeputeerde van Leefmilieu alles aan gedaan heb opdat de bouw- en milieuvergunning voor deze uitbreiding zou geweigerd."
..."

Het wordt niet betwist dat de heer Ludwig Vandenhove als (voormalig) burgemeester van de stad Sint-Truiden in eerste aanleg op 6 augustus 2010 mee heeft beslist tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning. Evenmin wordt betwist dat de heer Ludwig Vandenhove thans gemeenteraadslid is van de stad Sint-Truiden en gedeputeerde bevoegd voor leefmilieu.

5.

In het licht van voorgaande overwegingen en vaststellingen, kan in redelijkheid niet worden betwist dat de heer Ludwig Vandenhove, gezien zijn fysieke aanwezigheid als gedeputeerde bevoegd voor leefmilieu bij de bespreking van 13 augustus 2015 waarop "principeel standpunt" werd ingenomen, betrokken was bij de voorbereiding van de collegiale beslissing van de verwerende partij op 27 augustus 2015.

Evenmin kan bezwaarlijk worden betwist dat de heer Ludwig Vandenhove in zijn hoedanigheid van gemeenteraadslid en gedeputeerde met een schriftelijk publiek "voorstel", gezien de aard van de verklaringen hierin, een subjectieve partijdigheid ten opzichte van de aanvraag van verzoekende partij heeft doen blijken tussen de bespreking van het dossier op 13 augustus 2015 en de collegiale besluitvorming op 27 augustus 2015.

De verwerende partij kan in haar antwoordnota de bespreking van 13 augustus 2015 dan ook niet tegelijk beschouwen als een principiële standpuntinname (besluit zonder rechtsgevolgen en dus niet rechtstreeks aanvechtbaar zoals eerder opgeworpen bij de ontvankelijkheid van de vordering), en als een collegiale beslissing.

De essentie van het voorgaande is dat de beïnvloeding van de collegiale besluitvorming van de verwerende partij reeds heeft plaatsgevonden vóór de definitieve beslissing tot weigering van de vergunning op 27 augustus 2017. Minstens was reeds voorafgaand aan deze collegiale beslissing een schijn van partijdigheid gewekt.

Het is irrelevant dat de heer Ludwig Vandenhove niet aanwezig was bij het nemen van de weigeringsbeslissing op 27 augustus 2015. Er kan gegeven de concrete omstandigheden van het dossier immers niet zonder gerede twijfel worden vastgesteld dat de collegiale besluitvorming niet werd beïnvloed. Uit het voorgaande volgt dat de (tweede) bestreden beslissing van 27 augustus 2015 onregelmatig tot stand is gekomen.

6.

Het derde middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

Gezien niet valt uit te sluiten dat de verwerende partij bij het nemen van een nieuwe beslissing andersluidend zou oordelen, worden de overige middelen in de gegeven omstandigheden van het dossier niet onderzocht. De verwerende partij moet immers eerst de mogelijkheid worden geboden de hierboven vastgestelde onregelmatigheid ongedaan te maken. Minstens zou de Raad bij een uitspraak hierover mogelijks een voorafname nemen op de herstelbeslissing.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering is in hoofde van de eerste verzoekende partij onontvankelijk.
2. De vordering, in zoverre rechtstreeks gericht tegen de eerste bestreden beslissing, is onontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de tweede bestreden beslissing van de verwerende partij van 27 augustus 2015, waarbij aan de (tweede) verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een loods met koelcellen op de percelen gelegen te 3803 Gorseme (Sint-Truiden), Gorseme-Dorp 51 en met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie A, nummers 167A2 en 16703, 167W, 167X, 167L02 en 167M02.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tweede verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, voor 175 euro ten laste van de eerste verzoekende partij en voor 175 euro ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 december 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER